

ZORG ENQUÊTE

Een onderzoek naar de ervaringen
van zorgverleners

85%

wil hogere lonen

75%

noemt betere
arbeidsvoorwaarden

67%

meer personeel

SP.

85% VAN DE GEËNQUÊTEERDE ZORGVERLENERS WIL STRUCTUREEL BETERE BELONING

De SP heeft 2500 reacties binnengekregen van zorgverleners via een enquête om te horen hoe zij de zorg hebben ervaren tijdens de coronacrisis. De coronacrisis en de zoethoudertjes in de vorm van bonussen laten bij veel zorgverleners hun sporen na. 85% van zorgverleners die de enquête invulden stelt dat hogere lonen in de zorg nodig zijn. De daarna meest genoemde maatregelen zijn betere arbeidsvoorwaarden (75%) en meer personeel (67%). Zorgverleners hebben zich tijdens de coronacrisis onder bijzondere omstandigheden heel hard ingezet voor het bestrijden van het virus en het zoveel mogelijk in stand houden van de reguliere zorg. Hun ervaringen zijn cruciaal om te kunnen leren voor eventuele nieuwe golven en om te kunnen bepalen welke structurele veranderingen nodig zijn na de crisis.

Wat we in de resultaten terugzien is dat veel zorgverleners niet op tijd over voldoende beschermingsmiddelen beschikten en zich niet op tijd konden laten testen. Ook stellen veel zorgverleners dat samenwerking in plaats van concurrentie centraal stond tijdens de coronacrisis. Ook pleiten veel zorgverleners voor minder marktwerking en bureaucratie.

PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN

- Van medewerkers in de langdurige zorg geeft

45% aan **niet op tijd** over voldoende beschermingsmiddelen te hebben beschikt

25% geeft aan dat zij **wel** op tijd over voldoende beschermingsmiddelen beschikten

- In de ziekenhuizen, GGZ en ambulancesector geeft

30% aan **niet op tijd** voldoende beschermingsmiddelen te hebben gehad, tegenover

54% geeft aan dat zij **wel** op tijd over voldoende beschermingsmiddelen beschikten

Veel zorgverleners moesten zelf voor mondkapjes zorgen

Naar aanleiding van de enorme inzet van het zorgverleners tijdens de coronacrisis zijn de stemmen opgegaan voor een betere structurele beloning. Het kabinet is akkoord gegaan met zorgbonussen, maar structureel meer waardering zit er niet in. Veel zorgverleners geven aan dat zij het liefst zouden zien dat de bonus voor iedereen geldt, niet in de laatste plaats omdat het voor hun nog onduidelijk is of ze ervoor in aanmerking komen. Sommigen noemen de bonus smeer- of zwijggeld, een doekje voor het bloeden of een afkoopbonus. Ze durven er ook nog niet van uit te gaan dat ze netto 1000 euro krijgen. Velen gaan er vanuit dat er nog wel wat af zal gaan qua belastingen en toeslagen. Over het algemeen zijn zorgverleners heel erg blij dat er iets tegenover hun zware werk komt te staan, toch steekt het. Liever krijgen zij een salarisverhoging en zien zij dat er wordt geïnvesteerd in structurele oplossingen zodat zij beter hun werk kunnen doen.

Zorgverleners buiten het ziekenhuis geven aan dat ze niet eens op de kaart stonden, bijvoorbeeld in de gehandicaptenzorg. In de persconferentie werd van 'zorgverleners' gesproken, maar voor niemand, ook de zorgverleners zelf, was het duidelijk wie daar onder vielen. Het leek met name over het ziekenhuispersoneel te gaan. Want veel van het personeel buiten het ziekenhuis moest doorwerken en konden pas met 38 graden koorts thuisblijven als ze klachten hadden. Ze konden zich aan het begin niet laten testen en er waren amper persoonlijke beschermingsmiddelen zoals mondkapjes. Velen van hen voelden zich aan de goden overgeleverd.

TESTEN

- Van medewerkers in de care sector geeft **57%** aan dat zij zich **niet op tijd** konden laten testen. Voor **37%** was dit **wel** het geval
- Van medewerkers in de cure sector geeft **50%** aan dat zij zich **niet op tijd** konden laten testen. Voor **46%** was dit **wel** het geval

In het begin konden veel zich alleen testen als ze koorts hadden, inmiddels is testen toegankelijker

BONUS

Een bonus wordt door zorgpersoneel getypeerd als een klap in het gezicht van, een zoethoudertje, zwijggeld
Zij willen liever structureel hogere beloning

Van medewerkers in de langdurige zorg geeft 45% aan niet op tijd over voldoende beschermingsmiddelen te hebben beschikt. 25% geeft aan dat zij wel op tijd over voldoende beschermingsmiddelen beschikten. In de ziekenhuizen, GGZ en ambulancesector geeft 30% aan niet op tijd voldoende beschermingsmiddelen te hebben gehad, tegenover 54% voor wie dit wel het geval was. Veel zorgverleners moesten zelf beschermingsmiddelen aanschaffen, een respondent geeft aan dat binnen een team met één schort moest worden gewerkt voor een bepaalde patiënt gedurende 24 uur.

De zorg zag er ineens heel anders uit. Niet alle zorg kon meer geleverd worden, soms omdat artsen minder bereid waren om te komen. Collega's werden ziek of stopten uit angst voor het virus, en er moest meer worden gedaan met minder mensen, er was minder tijd voor cliënten of patiënten. Vanwege de al bestaande personeelstekorten en de uitdagingen die hier nu bij kwamen, moesten er soms te veel diensten achter elkaar worden gedraaid. Hierdoor werd het werk soms afgeraffeld of werden er dingen vergeten. Dit was ook te merken bij patiënten, veel van hen gingen er niet alleen lichamelijk maar ook psychisch aan onderdoor en waren eenzaam. Ook veranderden de maatregelen aan de lopende band, wat voor verwarring zorgde, ook voor zorgverleners. Zorgverleners vonden het frustrerend dat zij hun werk niet konden doen zoals ze dat wilden, één zorgverlener omschreef het als "constant voelen alsof je faalt".

Er moet sowieso structureel veel veranderen in de zorg. De meest genoemde oplossingen zijn meer salaris, meer personeel, minder marktwerking en minder bureaucratie en regeltjes. Ook willen veel zorgverleners meer gehoord worden, meer zeggenschap en de baas worden over hun eigen werk. Zij voelen dat veel regels of hervormingen van bovenaf worden opgelegd zonder dat er geluisterd wordt naar kritiek van de werkvloer. Als zorgverleners zich uitspreken wordt er soms te weinig geluisterd door managers. Hiermee gaat veel geld en energie verloren, één zorgverlener stelt: "Er worden coaches ingezet, workshops georganiseerd en een jaar later worden er weer dingen teruggedraaid omdat het niet werkt. Wat de verzorgende al voorspeld had. Het is triest om te zien hoeveel geld gaat naar coaches. Ik heb vaak het gevoel dat wij gezien worden als domme mensen die niet in staat zijn goed na te denken. Ons mee laten denken zou zoveel opleveren."

MARKTWERKING

68%

van het personeel in ziekenhuizen stelt dat tijdens de coronapandemie de nadruk meer lag op samenwerken en minder op concurrentie dan voor de coronapandemie

Wat zorgpersoneel wil:
minder marktwerking;
minder bureaucratie;
meer zeggenschap